

Sygn. akt V KO 2/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia **B. Ł.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.
z dnia 21 listopada 2018 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt
PR 1 Ds. [...],
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2019 r.
wniosku Sądu Rejonowego w O. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. postanowieniem z 8 stycznia 2019 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt II Kp [...], do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy we wniosku nie wskazują na to, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny, nie zachodzi więc sytuacja uzasadniająca odstąpienie od właściwości miejscowej sądu pierwotnie ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Dostrzec trzeba, że przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy w O. ma być zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 21 listopada 2018 r., sygn. akt PR 1 Ds. [...] odmawiające, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia w roku 2018

w O. uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. w sprawach: PR 4 Ds. [...] oraz PR 4 Ds. [...] oraz sędziów Sądu Rejonowego w O. w sprawach II Kp [...] i VII Kp [...], polegającego na dokonaniu wadliwej oceny dowodów w przedmiotowych sprawach oraz nieprawidłowościach o charakterze proceduralnym, czym działano na szkodę B. Ł., tj. czynu z art. 231 § 1 k.k. Wynika z tego, że w przedmiotowej sprawie nie przedstawiono komukolwiek zarzutów, a zatem postępowanie przygotowawcze nie było prowadzone wobec określonej osoby czy osób. Oznacza to, że postępowanie zażaleniowe nie będzie też dotyczyć konkretnych osób ani kwestii odpowiedzialności osób wskazywanych i oskarżanych przez B. Ł. o popełnienie przestępstw na jego szkodę.

Sąd Najwyższy wielokrotnie natomiast już w swoich orzeczeniach wskazywał, że sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, nie oznacza automatycznie, że zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 37 k.p.k. Nie do zaakceptowania jest bowiem instrumentalna postawa niektórych osób, które niezadowolone z konkretnych merytorycznych decyzji Sądów, każdorazowo uważają iż doszło do przekroczenia uprawnień przez składy orzekające. W takich sytuacjach sędziowie swoją postawą winni wskazywać, że wolni są od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a poprzez sprawne i wnikliwe rozpoznanie zażalenia na decyzję prokuratora budować autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.